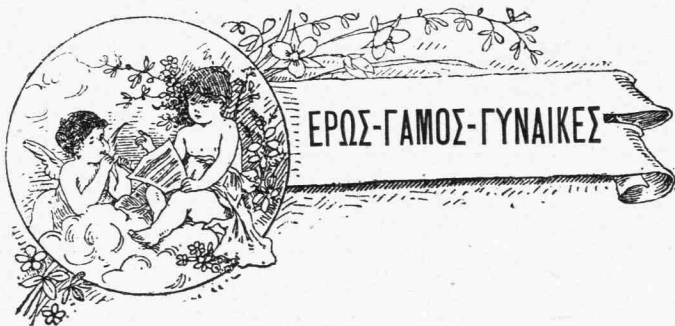

Φυσιολόγοι τινές τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἀλλὰ πρὸ πάντων σύγχρονοι μυθιοστοριογράφοι ἤρέσκοντο λέγοντες, ὅτι ὁ Χιμπαζῆς ἦτο φύσεως ἄγαν . . . ἀσελγοῦς, ἐνίοτε δ' ἐκ τῆς φυλῆς των ἀπήγαγον γυναῖκας. Ἐξερευνηταὶ ὅμως, ἀπολύτως ἀξιόπιστοι, διῴχυρίσθησαν τούναντίον. Εἷς μάλιστα διηγείται, ὅτι μία μαύρη ἀπαχθεῖσα ὑπὸ Χιμπαζῆ, ἠδυνήθη νὰ μένῃ ἐπὶ πολλὸν χρόνον μεταξὺ αὐτῶν καὶ δῆποτε δὲν θὰ συνεβούλευον τὰς εὐμόρφους Ἀθηναίας μας νὰ ὑπάγωσι πρὸς θερινὴν διαμονὴν ἐν οἰκογενείᾳ . . . Χιμπαζῆ! Ὅπόταν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκυρίευσαν τὴν Καρχηδόνα, εὑρον ἐντὸς ναοῦ τινος τῆς Ἡρας ὀλόκληρον συλλογὴν ἀναθημάτων, ἅτινα ἦσαν δέρματα μεγάλων πιθήκων, ἐξέλαβον δὲ ταῦτα ὡς σώματα ἀγρίων γυναικῶν, προσφερθέντα ὡς ὀλοκαύτωμα.

Ὁ πρῶτος ζῶν Χιμπαζῆς μετεφέρθη εἰς Εὐρώπην ὑπὸ Ὀλλανδῶν ἐμπόρων, οἵτινες τὸν προσέφερον εἰς τὸν τοποτηρητὴν Φρειδερίκον δ' Ὁράνζ! Οἱ τότε φυσιοδίφαι ὠνόμασαν αὐτὸν «*Ἰνδιὸν Σάτυρον*», ἐπίθετον κακόζηλον διὰ ζῶν τῆς ἀκτῆς τῆς Ἀγκόλα! Ἐκτοτε, συχνάκις ἐστάλησαν ἐκ τοῦ γένους τῶν Χιμπαζῆ εἰς διαφόρους ζωολογικοὺς κήπους τῆς Εὐρώπης, περὶ δὲ τὸ 1860 τὸ Μουσεῖον τῶν Παρισίων ἔλαβεν ἓνα ὕψους 1 μέτρου καὶ 80 ἑκατοστῶν, ἀληθῆ γίγαντα τῆς φυλῆς του, οὗ ἡ κεφαλὴ διατηρεῖται ἀκόμη εἰς τὴν Στοὰν τῶν σκελετῶν.

Π. . . .

Τὸ ἀργυρώνητον τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ τιμωρία ἐκεῖνων, οἵτινες τὴν ἀγοράζουν.
 * Ἡ Γυνὴ θὰ ἔκρινε περὶ τῆς εἰλικρινείας τοῦ Ἀνδρός, ὅστις θὰ ἔλεγεν εἰς αὐτήν, ὅτι τὴν ἀγαπᾷ ἐκ τοῦ κορσᾶς, τ' ὅποιον θὰ τῇ ἐπέτρεπε νὰ φέρῃ.

* Αἱ ἐρωτικαὶ συνεντεύξεις δὲν εἶναι ποτὲ ἀηδεῖς, διότι οἱ ἐρώμενοι ὁμιλοῦν πάντοτε διὰ τὸν ἑαυτὸν των.

* Ἡ γυνὴ εἶναι ὁ ἔμμεσος δημιουργὸς τῆς τύχης ἐνὸς Ἔθνους.

* Τί εἶναι προῖξ; Ὁ καλλωπισμὸς τοῦ Γάμου.

* Τὸ ψεῦδος γυναικὸς ἀγαπωμένης εἶναι τὸ ἡδύτερον εὐεργέτημα, ἀρκεῖ νὰ κατορθώσῃ νὰ πιστευθῇ.

* Ἡ ἄσχημος γυνὴ εἶναι ὃν δυστυχές, ἡ καλὴ ἀξία στοργῆς καὶ ἡ κακὴ ἀξία οἴκτου.

* Ἡ γυνὴ τότε μόνον ἐπιβάλλεται εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς, ὅποταν γνωρίσῃ τὰς ἀδυναμίας του.

✱ Δυσπίσται πρὸς γυναῖκα ἀφηρημένην· εἶναι λύγξ, ὅστις σὲ ἐτάζει.

✱ Αἱ γυναῖκες χασμῶνται ἐνώπιον τοῦ κυρίου, ὅστις ὁμιλεῖ ἐνθουσιωδῶς πρὸς αὐτὰς περὶ ἄλλης γυναικός.

✱ Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἔρως εἶναι μαχαίρωμα, βεμβασμός, ἡ ἀπαγωγή. Εἰς τὴν Ἰσπανίαν ταυρομαχία. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ὄπερα. Εἰς τὴν Γερμανίαν ζυθοποσία. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κωμειδύλλιον καὶ ἐνίοτε τραγωδία. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ Ἔρως εἶναι ὁλόκληρον δρᾶμα ἀπὸ μακρὰς καὶ περιπετειώδεις πράξεις.

✱ Αἱ γυναῖκες πολὺ δυσπιστῶσι πρὸς τοὺς ἐραστάς των, οἱ ὅποιοι ζητοῦσι συνεχῶς τὴν *ποθητὴν ἐπιστολὴν των*.

✱ Ἐὰν ἡ γυνὴ δὲν εἶχε τὸ κάλλος θὰ ἦτο δαίμων, καὶ εἶναι δαίμων, ἐὰν τῇ ἀφαιρεθῇ πρὸς στιγμὴν τὸ πολυθέλητρον προσωπεῖον. — Ἐὰν ἐκ τῆς χρυσαλλίδος δρέψωμεν τὰς πολυχρώμους καὶ στιλβούσας πτέρυγας, θὰ ἔχωμεν εἰδεχθῇ σκώληκα. Τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ γυνὴ κατὰ βάθος.

✱ Πάντοτε οἱ γέροντες, — αἱ ὀλιγώτεροι ἐξαίρεσεις ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν, — ὧν τὸ γῆρας δὲν ἔρχεται μόνον, τὸ κοροϊδευτικὸν *κοκετάρισμα* πονηρῶν δεσποινίδων ἐκλαμβάνουσιν ὡς δεινὸν καὶ ἀγνὸν πρὸς αὐτοὺς ἔρωτα. Τὰ μετέπειτα εἰς τὴν . . . Ἱστορίαν τῆς κοροϊδίας.

✱ Ἐκ τῶν τοῦ ἱατροῦ Καλλιθούρη, ὅστις καὶ εἰς τὰς Μούσας ἐνίοτε ἔθυεν ὄχι ἀνεπιτυχῶς :

Δέκα ἄσχημαις ἂν μοιρασθοῦν τὰ ἰδικά Σου κάλλη
ὄλαις θὰ γείνουν ὤμορφαις κι' ὠμορφῇ θᾶσαι πάλι.

✱ Εἰς τὴν σποδὸν καεῖσης ἀλληλογραφίας ὑφίσταται πάντοτε ἅτι τι ἐκ τῆς ψυχῆς δύο ἀγαπηθέντων ὄντων.

✱ Ἡ γυνὴ λατρεῖται ἐκεῖνο δι' ὃ πάσχει.

✱ Ἀπ' ὅλα τὰ ὄντα τῆς Δημιουργίας ἡ γυνὴ εἶναι πάντοτε τὸ χειρότερον, ὅταν δὲν εἶναι τὸ καλλίτερον.

✱ Ἡ ἡδυτέρα βεβαιότης τοῦ ἔρωτος εἶναι τὸ νὰ συναισθάνηται τις ἑαυτὸν χρήσιμον εἰς τὸν βίον τοῦ ἐρωμένου.

✱ Ἡ μᾶλλον παραμελουμένη ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου καλλιέργεια εἶναι ἡ τῆς γυναικός. Ἐν αὐτῇ πρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς βραδείας προόδου τῶν κοινωνιῶν. Μὴ τάχα οἱ ἄνδρες ἐφοβήθησαν, ἵνα μὴ κριθῶσιν αὐστηρῶς ὑπὸ τῶν διορατικῶν τούτων πνευμάτων, καὶ δι' αὐτὸ περιώρισαν τὴν γυναῖκα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἀτελοῦς ἀνατροφῆς, ἀνεχαίτισαν δ' οὕτω τὴν ἐλαστικότητα τῆς διανοίας καὶ τῆς κρίσεως αὐτῆς ;

✱ Αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες, πλουσιοκόραι καὶ πτωχοκόραι, ὀφείλουσι νὰ προσέτωσι κατ' ἀνάγκην καὶ μίαν *ἰδίαν τσέπην* εἰς τὰ ἐνδύματά των, νὰ μὴ χάνωνται δ' αἰωνίως εἰς τὰς ἐπιδείξεις καὶ τὰς ματαιότητας. . . Ἄς ὧσι καὶ ὀλίγον πρακτικά. Ἀφ' οὗ σχεδὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ παρέλθῃ ἡμέρα, δίχως ν' ἀναγράφῃ ὁ τύπος ὅτι *κυρία τις ἀπώλεσε τὸ χρηματοφυλάκιόν της* ἢ τὸ *μανθλιόν της*, ὅπου εἶχε κομμοδέσει τὴν τρυφεράν της περιουσίαν, εὐλογον εἶναι νὰ μιμηθῶσιν ὅλοι τὴν φύσιν, ἥτις ἡσφάλισεν εἰς αὐτὰς τὸ μικρὸ *πουνγλί* τῆς ζωῆς των, τὴν *KAPJIAN*, μέσα εἰς τόσα δέρματα, μέσα εἰς τόσα διαφράγματα,

ὥστε μὲ ὅλην τὴν εὐκολίαν ποῦ ἔχῃσι διὰ τὴν δίδωσι τοῦ καθενός, αὐτὴ ἐν τούτοις μένει εἰς τὴν θέσιν της ἀσάλευτος. Ἀλλὰ μήπως ἡ φύσις δὲν ἐνέκλεισε καὶ τὸ ὀλίγον ἐγκεφαλικὸν ὕλικόν, ὅπερ ἔδωκεν εἰς τὰς γυναῖκας εἰς ἄλλο στερεὸν κουτὶ καὶ τὸ ἔχει σκεπάσει μὲ τόσα μαλλιά;

✠ Ἐν τῇ θρησκείᾳ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὑψουμένη ἡ μήτηρ, καθίσταται καθ' ἐκάστην πολυτιμωτέρα εἰς τὸν σύζυγον καὶ ἀρμοδιωτέρα εἰς τοῦ οἴκου τὴν διοίκησιν. Ἐν τῇ χριστιανικῇ εὐλαθείᾳ καὶ ἀρετῇ συντελεῖ, ὅπως μὴ καταφρονῶνται αἱ ἀσυμφωνίαι τῆς ζωῆς, αἵτινες τείνουσιν ἐπὶ τοῦ κόσμου εἰς τὸ νὰ σκιάζωσι τὰς καθαρωτέρας καὶ ἁθωωτέρας ἀρχάς. Μήτηρ, ἐγκλείουσα εἰς τὰ στήθη αὐτῆς ἄσβεστον τὸ πῦρ τῆς θρησκείας, παραμένει πάντοτε ἄγρυπνος εἰς τὴν φροντίδα καὶ μέριμναν περὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων της, ἐνσταλάζουσα εἰς τὰς ἀπαλὰς αὐτῶν καρδίας τὰς ἀρχὰς ὅλων τῶν θρησκευτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρετῶν. Καὶ ἐὰν ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου πίπτῃ ἐπὶ τῆς οἰκογενείας, ἐὰν τῆς ζωῆς αἱ περιπέτειαι σπεύρουσιν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τὴν λύπην καὶ τὴν δυστυχίαν, ἀληθὲς μὲν, ὅτι ἡ εὐλαθὲς καὶ σώφρων γυνὴ λυπεῖται, ἀλλὰ διχῆει εἰς τὰς καρδίας ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἀγαπᾷ τὸ πρᾶν τῆς ἀγάπης βάλσαμον, συνέχει τὴν ἀδημονίαν, παύνει τὴν ὀδύνην, καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ ὑπακοῇ της πρὸς τὴν θρησκείαν ἐνισχύουσα τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, γλυκαίνει τὰ αἰσθήματα καὶ καλεῖ εἰς συγγνώμην. Τοιαύτη ἡ εὐγενὴς ἐντολὴ τῆς χριστιανῆς γυναικός.

✠ Καὶ κατὰ νεωτέρας ἰδέας, ὑποστηριζομένης σπουδαίως, ἡ Γυνὴ δὲν ἀγαπᾷ ποτέ, ἀγαπᾶται μόνον.

✠ Ἡ καλὴ σύζυγος εἶναι τὸ δῶρον ἀγαθοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἀγαθοῦ συζύγου.

✠ Ὁ ἔρως κατοικεῖ τὰς ὠραιότερας ψυχάς, ὡς ὁ σκύωλξ προσκολλᾶται ἐπὶ τοῦ χάλυκος τοῦ ὠραιότερου ῥόδου.

✠ Αἱ πλείσται τῶν γυναικῶν θεωροῦσι τὸν ἔρωτα ὡς διασκέδασιν. Ἐπιδίδονται προσωρινῶς εἰς αὐτήν, ἀλλὰ σπανίως ἀφοσιῶνται ἐξ ὁλοκλήρου.

✠ Μὴ ἐμπιστεύεσθε ποτέ μυστικὰ εἰς τὰς κακὰς γυναῖκας καὶ μὴ λέγετε ποτέ μυστικὰ εἰς τὰς καλὰς.

✠

Σὰν εἶν' τὰ 'μάτια γαλανά,
σὰν εἶναι μαῦρα δὲν μὲ μέλει·
νᾶχουν γλυκάδα μοναχὰ
νὰ στάζουν ζάχαρι καὶ μέλι.

✠

✠ Γενικῶς, λέγει ὁ 'Ρουσσώ, τοῦ ἀνδρὸς ἡ εὐγένεια εἶναι μᾶλλον ὑπηρετικὴ, ἐν ᾧ ἡ τῆς γυναικὸς πολὺ πλέον θωπευτικὴ.

✠ Ἡ γυνὴ ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὸν ἰχθῦν. Οὐδέποτε θὰ ἐμπερδεύετο εἰς τοὺς ἐν γένει μπελάδες, ἐὰν ἐκρατοῦσε κλειστὸν τὸ στόμα της.

✠ Δὲν εἶναι τις διόλου φίλος γυναικός, ἥς δύναται νὰ ᾔγωνι ἐρωμένος.

✠ Νὰ μὴ κολακεύηται τις, ἐὰν ἀγαπᾶται παρὰ γυναικὸς ἀγαπώσης πολὺ ἑαυτήν.

✠ Κάλπη καὶ γυνὴ ἐγκυμονοῦν καὶ τίκτουν, ἡ μὲν ἀνθρώπους, ἡ δὲ . . . βουλευτάς.

✠ Ἡ κάλπη ἔχει ναὶ καὶ ὄχι, ἀλλὰ καὶ ἡ γυνὴ ζῇ μὲ τὸ ναὶ καὶ ὄχι.

Θὰ μένουν εἰς αἰῶνα
 Ἀταίριαστα δυὸ πράμματα :
 Ῥόδα μέσ' στὸ χειμῶνα
 Κι' ἀγάπη στὰ γεράμματα.

✽ Ἐκάστη κάλπη ἔχει τὸν ὑποψήφιόν της καὶ ἑκάστη γυνὴ τοὺς ὑποψηφίους της.
 ✽ Ἡ δυσκολωτέρα ἐκλογὴ εἶναι ἡ ἐκλογή . . . συζύγου.
 ✽ Αἱ γυναῖκες τόσον πολὺ ἡγάπησαν τὴν προσωπίδα, ὥστε ἐζήτησαν—ἴσως
 ὄχι ὅλαι—νὰ τὴν διαιωνίσουν διὰ τοῦ ψιμυθίου.

✽ Κατὰ τινὰ ὥραιαν φράσιν εἰς λαμπρὸν μυθιστόρημα, «κάποιος ἐφίλησε τὰς
 χεῖρας ἐκείνης ποῦ ἰδανικὰ ἐλάτρευεν, ἡ δὲ ἀνάμνησις τοῦ φιλήματος ἐκείνου
 ἦτο πάντοτε ὡς ᾄσμα τρυφερότητος μέσα στὸ αἷμά του».

✽ Αἱ ψιμυθιούμεναι γυναῖκες φέρουσιν ἐρυθρὸν τὸ πένθος τῆς ἀνηρότητός των.

✽ Ἡ γλυκυτέρα εὐχαρίστησις τῆς γυναικὸς εἶναι ὄχι τόσον νὰ τὴν εὐρίσκουν
 ὥραιαν, ὅσον νὰ εὐρίσκουν τὰς ἄλλας ἀσχήμους.

✽ Τὸ κάλλος φορεῖ προσωπίδα ἐξ ἰδιοτροπίας, ἡ ἀσχημία ἐξ ἔρωτος.

✽ Ὑπὸ τὴν προσωπίδα ἡ εὐμορφὴ γυνὴ σκάνει· ἡ ἀσχημὴ ἐντρυφᾷ.

✽ Διὰ τὴν ἐρώσαν γυναῖκα τὸ δάκρυ εἶναι ἡ προσωπίς τοῦ γέλωτος· ὑπὸ τὸ
 δάκρυ εὐρίσκει τις πάντοτε μειδίαμα. — Κανὼν γενικός: Αἱ ἐρωμέναι κλαίουσιν
 διὰ νὰ γελοῦν.

✽ Ἐπὶ 5 τρελλῶν, οἱ 4 εἶναι ἄνδρες καὶ μία μόνη γυνή.

✽ Ὁ Γάμος θεωρεῖται ὡς θεραπευτικὸν μέσον πολλῶν ἀσθενειῶν τῶν γυναικῶν.

✽ Ἡ καρδία τῆς γυναικὸς ὁμοιάζει πολὺ μὲ τοὺς ἀνεμοδείκτας, αἱ δ' ἀποφά-
 σεις της μὲ τὰς πομφόλυγας τοῦ σάπωνος.

✽ Ἡ εὐφυΐα τῶν γυναικῶν χρησιμεύει μᾶλλον εἰς ἐνίσχυσιν τῆς παραφροσύ-
 νης παρὰ τῆς φρονήσεώς των.

✽ Εἰς τὸν ἔρωτα ἓνα καὶ ἓνα κάμνουν ἓνα· εἰς τὸν γάμον ἓνα καὶ ἓνα
 κάμνουν τρία.

✽ Μόνη ἡ γλυκύτης τῶν ὀφθαλμῶν δύναται νὰ δώσῃ τοῦ κάλλους τὸ γέρας
 καὶ τῆς συμπαθείας ἢ τῆς ἀγάπης τὸ τρόπαιον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ χρῶμα, ὅπερ οὐ-
 δόλως δύναται νὰ παράσχῃ τὴν εὐμορφίαν τῶν ματιῶν τοῦ νέου ἢ τῆς νέας, τοῦ
 ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς. Συμβαίνει μάλιστα πολλάκις τὸ χρῶμα νὰ ᾔη ὥραιον,
 μέλαν ἢ γλαυκὸν καὶ ἐν τούτοις οἱ ὀφθαλμοὶ νὰ ὦσιν ἄγριοι καὶ οὐχὶ συμπαθεῖς
 καὶ τανάπαλιν.

Καμμιὰ 'ς τὰ μάτια εὐμορφία
 Τὸ χρῶμα δὲν τοὺς δίνει·
 Ἀλλ' ἡ γλυκάδα μοναχὰ
 Ὅπου τὴ χάρι χύνει.

Τὴν εὐμορφίδα τῶν ματιῶν
 Τὸ χρῶμα δὲν τὴν δίνει,
 Ἀλλὰ ἡ χάρι μοναχὰ
 Ὅπου τὸ μάτι χύνει.

✽ Ὁ Ἔρως εἶναι ἄθυσσος καὶ δι' αὐτὰς ἀκόμη τὰς γυναῖκας.

✽ Δύναται εὐκόλως μία γυνὴ νὰ παραιτηθῇ τοῦ ἔρωτος, οὐδέποτε ὁμως τῶν
 ἐρωτοτροπιῶν.

✠ Αἱ γυναῖκες συμφωνοῦσι μεταξύ των μόνον ὅταν πρόκειται νὰ κακολογήσωσιν ἄλλην. Ὁ ἀποφθεγματικώτατος τῶν συγχρόνων μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Γαλλίας ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱός, εἰς τὰς σκέψεις αὐτοῦ, τὰς ἀποτελούσας ἀληθεῖς ἀδάμαντας γνωμῶν, οὕτω ἀποφαινόμενος περὶ τῶν Γυναικῶν, ἐπιθυμεῖ πρὸς τοῦτοις λέγει νὰ μάθῃ, ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, διατί αἱ Γυναῖκες ὀργίζονται τόσον, ὅταν λέγομεν κακὸν διὰ τὸ φῦλόν των, καὶ ἐξ ἄλλου εἶναι τόσον ἀνηλεεῖς αἱ μὲν διὰ τὰς δέ;

✠ Ἡ Φύσις καὶ ἡ Ζωή, ὅπως μερικαὶ γυναῖκες, δὲν ἀπατῶσι κανένα, διότι ψεύδονται πρὸς ὅλους.

✠ Ὅλοι οἱ ἐρωτευμένοι εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ποιηταί, καὶ ὅλοι οἱ ποιηταὶ νομίζουσι ὅτι εἶναι ἐρωτευμένοι.

✠ Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίσῃ τις τὸν χαρακτῆρα τῆς κόρης τὴν ὁποίαν προτίθεται νὰ νυμφευθῇ, ἀφ' οὗ ἡ κόρη δὲν ἔχει ἀκόμη σχηματίσει χαρακτῆρα ἢ ἀνατρέφεται οὕτως, ὥστε νὰ κρύπτῃ τὸν χαρακτῆρά της;

✠ Αἱ Γυναῖκες δὲν εἶναι εἰλικρινεῖς οὐδὲ πρὸς ἑαυτάς.

✠ Αἱ φιλάρεσκοι δὲν αἰσθάνονται οὐδέποτε κρῦον.

✠ Ὁ Ἔρως εἶναι τὸ πρῶτιστον εἰσόδημα τῆς καλλονῆς.

✠ Οἱ ἐρωτευμένοι ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των, ὅσας γίνωσι θύματα ἀπιστίας, γράφουσι ποιήματα. . .

✠ Φιλία = Γερωντικὴ βακτηρία τοῦ ἔρωτος.

✠ Ὁ Ἔρως σπείρει μειδιάματα καὶ θερίζει θυέλλας.

✠ Ἡ τῶν γενναίων ψυχῶν φιλαρέσκεια ἔγκειται εἰς τὸ κρύπτειν ὑπὸ μειδιάμα τὰ δάκρυά των.

✠ Ἄν ἔλθῃ καμμία ὥραία κυρία καὶ σᾶς ζητήσῃ δικαιοσύνην, προσπαθήσατε, νὰ μὴν τὴν παρακυττάτε.

✠ Ὅπῳτάν ἡ πενία εἰσέρχεται ἀπὸ τὴν θύραν, ὁ ἔρως φεύγει ἀπὸ τὸ παράθυρον.

✠ Εἴδατέ ποτε βιβλίον ἀνοικτὸν, οὗ ὁ ἄνεμος στρέφει ὅλα ταχέως τὰ φύλλα, ὥστε νὰ καθίσταται ἡ ἀνάγνωσις ἀδύνατος; Τὸ βιβλίον ἐκεῖνο ὁμοιάζει μὲ τὴν καρδίαν τῆς γυναικός!

✠ Οἱ Ἴσπανοὶ λέγουσι περὶ τῶν γυναικῶν: «Τὸ κορίτσι εἶναι ἀπὸ μάλαμα, ἡ ὑπανδρευμένη ἀπὸ ἀσῆμι, ἡ χήρα ἀπὸ χαλκὸν καὶ ἡ γρῆν ἀπὸ τενεκέν». Ὅλοι ὅμως αἱ γυναῖκες κατὰ τὴν σοφίαν τῶν Λαῶν εἶναι ἀπὸ γλῶσσα, καὶ τοῦ ἀνδρὸς ὁ πρῶτος ὕπνος καθ' ὃν ἐκ τῆς πλευρᾶς του ἀπεκόπη ἡ γυνή, ὑπῆρξε καὶ ἡ τελευταία ἀνάπαυσις του. Ἐκτοτε ὁ δυστυχὴς ἀνὴρ βασανίζεται καὶ φθίνει καὶ μαραίνεται, ἀνίκανος ν' ἀνταγωνισθῇ κατὰ τῆς γυναικείας γλώσσης μεθ' ὅλην τὴν ἐν εἴδει γλωσσῶν ἐπιφοίτησιν τοῦ πνεύματος ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πατέρων τῆς θρησκείας μας.

✠ Αἱ Ξανθαί: Κατὰ τὴν γνώμην ἐπιφανοῦς Ἀγγλοῦ φυσιολόγου, τὸ ξανθὸν χρῶμα ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ καθίσταται σπανιώτερον, ἴσως δὲ καὶ θὰ ἐξαλειφθῇ ἐντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς, μετὰ παρέλευσιν βεβιαῶς πολλῶν αἰώνων. Μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν εἶναι, ὅτι αἱ ξανθαί . . . δὲν ὑπανδρεύονται. Καὶ ἀληθῶς κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν τοῦ Ἀγγλοῦ ἐπιστήμονος, ἡ ἀναλογία τῶν ὑπανδρευμένων μελαγχροινῶν πρὸς τὰς ξανθὰς εἶναι 3 πρὸς 2. Τίς ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης προτιμήσεως; Προέρχεται τάχα ἐκ στοργῆς τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὸ

μελαγχροινὸν χρῶμα ἢ ἐξ ἀποστροφῆς τῶν ξανθῶν γυναικῶν πρὸς τὸν γάμον ; Ὁ Ἄγγλος ἐξετάζει μόνον φυσιολογικῶς τὸ ζήτημα, οὐχὶ δὲ καὶ ψυχολογικῶς. Ἐν τούτοις, ὅσαυτὴν ἀπογραφικαὶ σημειώσεις καὶ ἂν φέρονται εἰς τὸ μέλλον, αἱ ξανθαὶ μένουσι καὶ θὰ μένουσι ἐπὶ πολὺ οἱ λατρευτοὶ τύποι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν ζωγράφων. Ἄν ὁ πολὺς κόσμος δὲν τὰς ἐκτιμᾷ καὶ προτιμᾷ τὰς μελαγχρονάς, τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτόν, — σημαίνει ὅτι δὲν ἔχει καλαιοθησίαν. Ἄν δ' ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, γίνονται ἐκ τούτου σπανιώτεροι καὶ πολυτιμότεροι αἱ γαλαναί, χρυσόκομοι καὶ κρινόσαρκοι κόραι τῆς Εὐας.

✠ Εἰς τὸν ἔρωτα καὶ εἰς τὸν πόλεμον ὅλα εἶναι ὡραῖα.

✠ Κατὰ τὸν κ. Δρακούλην ἡ Γυνὴ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ Ἄνδρος καὶ κατὰ τὸν κ. Ροῖδην ἀπλοῦν ὄργανον διασκεδάσεως, ἵνα μὴ ἀναφέρωμεν τοὺς ἀρχαιότερους ἢ καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ξένων. Ἄλλ' εἴτε ἀνωτέρα, εἴτε ὑποδεεστέρα, ἔχει ἀνάγκην περιφρουρήσεως καὶ πλειοτέρου σεβασμοῦ, ἀπλούστατα διότι εἶναι γυνή. Εἰς τὰ ἔθνη δὲ τὰ ἐννοήσαντα βαθύτερον τῶν ἄλλων τὴν ἡμέρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, τῆς ψυχικῆς ὑποστάσεως, τὴν ὄντως καὶ ἀναμφισβήτητον ὑπέροχον θέσιν τῆς Γυναικὸς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξέλιξιν, οὐδέποτε ἔπαυσαν περιβάλλοντα ταύτην δι' ἐκτιμῆσεως τιμώσης αὐτά, διὰ προνομίαν δεικνύοντα τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀντίληψιν, ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις εἶναι τοιοῦτος, ὅποταν ἐγκλείει ἐν αὐτῇ τὴν ἀλληλελεύθεριαν καὶ τὴν ἀγάπην.

✠ Μεμφόμεθα τῆς Γυναικὸς διότι ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμά τι, ἀλλὰ μεμφόμεθα αὐτῇ, διότι ἀγνοοῦμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐθέσπισεν ἠθικὴν ἀντίκρυ ἀντίθετον τῶν φυσικῶν νόμων. Μεμφόμεθα αὐτῇ, διότι ἐλησμονήσαμεν πάντοτε πρῶτον τὰ μεμφόμεθα ἡμῶν αὐτῶν. Μᾶς ἀπαρέσκει νὰ βλέπωμεν τὴν γυναῖκα ἀμυνομένην ὑπὲρ τῆς τιμῆς της, φονεύουσαν, κρεουργοῦσαν, ἀληθῆ μέγαιραν, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἀπαρέσκει ν' ἀκούωμεν αὐτὴν ὑβρίζομένην, νὰ τὴν βλέπωμεν δερομένην, διότι τοῦτο πηγάζει ἐκ τοῦ ἐγωῖσμοῦ τοῦ ἀνδρικοῦ, ἐγωῖσμοῦ ὑπερβαίνοντος τὰ ὅρια καὶ ἐκείνου ἀκόμη τοῦ μωροῦ ἐνίωσι λογίων τῆς Ἑλλάδος.

✠ Ἀλλοίμονον εἰς τὰ Ἑθνη ἐκεῖνα, ἅτινα ὑβρίζουσι καὶ περιφρονῶσι τὰς γυναῖκας, δηλαδὴ τὰς μητέρας των, τὰς ἀδελφάς των. Ἡ γυνὴ ἀληθῶς δὲν εἶναι ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τελεία, ἀφ' οὗ αἰῶνες ὁλόκληροι τὴν παρουσιάξουσιν ἐνώπιόν μας, ὅτε μὲν ὡς παρθένον Μαρίαν καὶ ὅτε ὡς Εὐαν. Ἡ Γυνὴ ἐν τούτοις δὲν εἶναι κατωτέρα τοῦ ἀνδρός, οὔτε ἀναξία νὰ μορφώσῃ ἑαυτὴν καὶ τὴν κοινωνίαν, ὅποιον ἀντιλαμβάνεται τῆς ἀληθοῦς δυνάμεώς της. Ὑπάρχουσι γυναῖκες φλύαροι καὶ ἀνόητοι, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τοιοῦτοι, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ τὸν κανόνα τῆς κατὰ τῶν γυναικῶν ἐκστρατείας. Καὶ διὰ νὰ μορφωθῇ ἡ Γυνὴ εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ μορφωθῇ καὶ ὁ Ἄνθρωπος. Εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἐποχὴν ὁ τελευταῖος οὗτος θεωρεῖ ἑαυτὸν μεμορφωμένον καὶ ὁμῶς δὲν εἶναι ἀληθές, πολὺ δὲ περισσύτερον ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα ἡ μόρφωσις θεωρεῖται ἡ κατὰ τῆς γυναικὸς παντοίετροπος ἐπιβουλὴ καὶ διαφύμησις. Τοῦτο εἶναι εἰς ἄκρον λυπηρόν, διότι ὅ,τι καλοῦμεν ἡμεῖς σήμερον πολιτισμόν, αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θ' ἀποκαλέσωσι κτηνώδη βαρβαρισμόν.

